

Advent 3. Vasárnapja B

*Az Úr Lelke nyugszik rajtam.
Azért kent föl az Úr és küldött engem,
hogy örömhírt vigyek a szegényeknek,
és meggyógyítsam a megtört szívűeket.
Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak,
és szabadságot a börtönök lakóinak. (Iz 61,1)*

Olvasmány

Izajás 61,1-2a.10-11

A próféta így beszél: Az Úr Lelke nyugszik rajtam. Azért kent föl az Úr és küldött engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, és meggyógyítsam a megtört szívűeket. Hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadságot a börtönök lakóinak. Hogy hirdessek az Úr kegyelmének esztendejét.

Nagy örömmel örvendezem az Úrban, lelkem ujjong az én Istenemben, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, s az igazság köntösét terítette rám. Felékesített, mint a vőlegényt, aki koszorút visel, és mint a menyasszonyt, aki ékszerekkel díszíti magát.

Mert amint a föld megtermi növényeit, és a kert veteményeket, úgy sarjasztja ki az Úristen az igazságot, és a magasztalást, minden nép színe előtt.

Szentlecke

1 Tesszalonikiekhez 5,16-24

Testvéreim! Legyetek mindig derűsek. Imádkozzatok szüntelenül. Adjatok hálát mindenért, mert Isten ezt kívánja mindnyájatoktól Krisztus Jézusban. Ne oltátok ki a Lelket, s a próféta beszédet ne vessétek meg. Vizsgáljatok meg mindent, és a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok.

A béke Istene szenteljen meg titeket, hogy tökéletesek legyetek. Őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig. Hűséges az, aki meghívott benneteket, ő majd végbe is viszi.

Evangelium

János 1,6-8.19-28

Abban az időben: Föllépett egy ember: az Isten küldte, és János volt a neve. Azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, hanem (azért jött, hogy) tanúságot tegyen a világosságról.

János így tett tanúságot: A zsidók papokat és levitákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék őt: "Ki vagy te?" Erre megvallotta, nem tagadta, hanem megvallotta: "Nem én vagyok a Messiás."

Ezért megkérdezték tőle: "Hát akkor? Talán Illés vagy?"

"Nem vagyok" – felelte.

"A próféta vagy?"

Erre is nemmel válaszolt.

Az mondták tehát neki: "Akkor ki vagy? Mert választ kell vinnünk azoknak, akik küldtek minket. Mit mondasz magadról?"

Ezt felelte: "A pusztában kiáltó hangja vagyok: Egyengessétek az Úr útját", amint Izajás próféta mondta.

A küldöttek a farizeusoktól jöttek, ezért megkérdezték: "Miért keresztelsz hát, ha nem te vagy a Messiás, sem Illés, sem pedig a próféta?"

János így válaszolt: "Én csak vízzel keresztelek. De köztetek áll az, akit nem ismertek, aki utánam jön, s akinek még a sarusziját sem vagyok méltó megoldani."

Ez Betániában történt, a Jordánon túl, ahol János tartózkodott és keresztelt.

Elmélkedés

A Holt tenger északi részén lépett fel János, az az ember, akit Isten küldött, azon a helyen, ahol annak idején Izrael átlépte a Jordánt, hogy az Isten által megígért földet birtokba vegye. Nyomatékosan megtérésre szólít fel és ennek jeleként vízzel kereszteli meg azokat, akik készek rá: oly módon, amely egyrészt világosan megkülönbözteti az akkori különféle szekták tisztulási szertartásaitól, másrészt zavarba ejti a zsidó nép nagy teológusait és írástudóit, hiszen már régóta bizakodtak a Messiásban, akitől a végleges megtisztulást és a Lélek adományait várták. Ilyen háttér előtt kell szemlélnünk annak a küldöttségnek a szerepét, akit a következő kérdéssel küldtek Jánoshoz: "Ki vagy te?". Ki hát az az ember, akihez az emberek tömegei áramlanak és aki hangosan hallatja a próféták hangját, amely immár három évszázada elnémult?

János válasza meglepően alázatos és valószínűleg nem teljesen kielégítő a küldött papok számára. Először azzal jellemzi magát, hogy ki nem ő: ő nem Illés, nem a Messiás, nem a Próféta. Ő csak az előfutár, az egyszerű tanúja annak, Akit "nem ismernek" és teljesen alárendeli magát annak, Akit hirdet és Akinek az utját egyengeti. Keresztelő János nagysága tehát elsősorban hivatásában rejlik, hogy a Messiásra mutat, de emellett a tökéletes hűségben, amellyel feladatát teljesítette.

Tudatában vagyunk-e annak, hogy hivatásunk alapján véve ugyanaz, mint Keresztelő Jánosé? A világ gyakran még ma sem ismeri (fel) a Messiást. Arra vagyunk hivatva, hogy Krisztusra mutassunk, Aki ma is rejtetten van jelen az emberek között. De ez a felhívás nem maradhat csak szájjal való megvallás. Nem saját hitünket kell kifelé igazolni, hanem annak kell valóra válnia konkrét életvitelünkben, amit hivatalosan hiszünk.

Advent, ez a karácsonyra irányuló "hírnök-idő" arra szolgál, hogy ezt a feladatot ismét tudatosítsuk magunkban: ha most elkezdünk ezen munkálkodni minden nap egy kicsit, akkor bennünk is fel fog szállni az az öröm és ujjongás, amelyet a mai "Gaudete" vasárnap miseszövegei és olvasmányai olyan csodálatosan hirdetnek: "Nagy örömmel örvendezem az Úrban, lelkem ujjong az én Istenemben, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett. Magasztalja lelkem az Úr nagyságát. Mert hatalmas dolgot művelt velem. Az Úr lelke nyugszik rajtam. Ő küldött engem, hogy örümhírt vigyek a szegényeknek. Alleluja!"